

Pou de glans de Serrarols

Sant Martí d'Albars

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector oest del terme municipal
Emplaçament A 850 metres per pista forestal a ponent de la carretera BV-4342, punt quilomètric 5'600

Coordenades:

Latitud: 42.03321
Longitud: 2.06184
UTM Est (X): 422344
UTM Nord (Y): 4653889

Classificació

Número de fitxa 08225 - 34
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: El pou està totalment colgat de terra i només s'observa un tram inferior als 30 centímetres de la paret interior.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A00010
Fitxes associades:
[Serrarols](#)
Autoria de la fitxa Marta Homs i Jordi Compte
Data de registre de la fitxa: dt., 26/09/2006 - 02:00

Descripció

El pou de glans o tina de Serrarols està situat en una esplanada rocosa al nord-est de la masia que li dóna nom i al nord-oest del nucli de Beulaigua.

Es tracta d'un pou de glans de mitjanes dimensions que amida uns 2'65 metres de diàmetre. Actualment només s'observa un tram superior de la paret, ja que el pou es va omplir per evitar que el bestiar hi pogués caure. La part visible constitueix la meitat de la circumferència del pou i s'hi observa un tram de mur picat a la roca de pocs centímetres. A la part oposada, actualment totalment enterrada, hi havia, segons fonts orals, una entrada amb uns graons per a descendir dins del pou.

Història

Antigament, les masies que tenien rouredes, utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). A Sant Martí d'Albars, i al Lluçanès central en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975). Aquests pous de glans es construïen en una zona rocosa i estaven formats per un forat circular picat a la roca natural i una entrada per on abocar-hi les glans i fer-hi entrar l'aigua. Alguns també tenien un forat lateral al fons del pou que permetia buidar-lo, i que es taponava amb una boixa. Hi ha pous de glans que presenten uns graons descendents per accedir a la part interior.

Bibliografia

VILARRASA, S., La vida a pagès, Impremta Maideu, 1975

